

Megjelen minden második napon
kedd, csütörtök és szombat este.

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
Sátoralja-Újhely, főtér 9. szám.

Kéziratokat nem adunk vissza.

Apró hirdetéseknek minden garmond szó
4 fill., vastagabb betűkkel 8 fill.

Nyilttérben minden garmond sor 30 fill.

ZEMPLÉN

POLITIKAI HIRLAP.

ifj. Meczner Gyula
főszerkesztő.

dr. Ferenyi József
főmunkatárs.

Előfizetési ára:

Egész évre 12 korona félévre 6 kor,
negyedévre 3 kor.

— Egyes szám ára 8 fillér. —

Hirdetési díj:

Hivatalos hirdetéseknek minden szó után
2 fill. Petit betűnél nagyobb, avagy diaz-
betűkkel, vagy kerettel ellátott hirdetések
termérték szerint egy negyszög centim.
után 6 fill. — Állandó hirdetéseknek ár-
kedvezmény.

Őrgróf Pallavicini Alfréd lemondása.

— dec. 8.

A törvénytelen kormány zem-
plénvármegyei kiküldöttje f. hó
7-én benyújtotta a belügyminisz-
terhez lemondását.

Nem lep meg bennünket leg-
kevésbé sem a lemondás híre,
mert az ide vezényelt őrgróffal
történt találkozásunk első im-
pressziója is meggyőzött bennün-
ket arról, hogy ez az ur semmi
más, mint egyszerűen a Fejérváry-
kormány egyik újabb kiszemelt
áldozata. Belátta az új megye-
főnök az ő kudarcát, amely lé-
pésről-lépésre követte; belátta,
hogy Zemplén vármegye törvény-
hatósága rendíthetetlen sziklaként
védi alkotmányát és mindezekből
levonta a konzekvenciát s le-
mondott állásáról.

Már kinevezése alkalmával —
mikor tudósítónk felkereste, ak-
kor is oda nyilatkozott, hogy a
kormány erős rábeszélése folytán
hozta meg azt az áldozatot, hogy
megbízását elvállalja s mert
azzal buzdították, hogy hazájának
nagy szolgálatot fog tenni a fő-
ispáni állás elfoglalása által: en-
gedett a kapacitásának s felál-
dozta magát; de amint a tények
mutatják, nem hazájáért, hanem
a mindenhez kapkodó s minden-
képen kormányozni kívánó tör-
vénytelen kormányért.

A ZEMPLÉN TÁRCÁJA.

A kis kadét.

A „Zemplén” számára írta: Fonyi Ilonka.
(Folyt. és vége.)

Oda hallatszott a mámorító zene,
a csillár fénye csak halványan vilá-
gította meg az erkélyt. A kis kadét
elbűvölten hallgatta a keringő lány
dallamát, majd hirtelen megragadta
a leány kezét és beszélni kezdett neki
az ő mély, imádat-szerű tiszteletéről,
a melyet iránta érez az ő nagy, nagy
szeretetéről és szenvedélyesen csókoltta
meg a leány hófehér, vékony kezét.
A leány ijedten húzta vissza a kezét
és hirtelen közbeszólt:

— Jó barátok lehetünk, de sze-
relemlől ne legyen szó köztünk;
nincs annak értelme, lássa én szegény
leány vagyok, maga fényes ragyogó
világban él, én nem követhetem oda
— hiányzik az eszköz a melylyel oda
juthatnék — a mi utaink nagyon is
eltérnek egymástól; a magáé: puha,
fényes, — az enyém göröngyös, ne-
héz rajta járni...

— En ott hagyom a fényes puha
utat és megyek a másikra, ha maga
is ott lesz, ha együtt, kéz a kézben
járjuk azt az utat, nem szur majd a
tövis, puhább lesz a göröngy is...
Ugye ide nyújthatja a kezét?... ugye
szeretni fog?... feleljen édes, édes
Margó... hát nem szól, hát nem
szeret?... hallgat?...
— Ne kívánja, hogy szóljak,
nem szólhatok, feleljen el, kerüljön,
mert mi nem lehetünk egymásé soha.

Ez a körülmény tartott ben-
nünket vissza attól, hogy az új
főispánt már vállalkozása alkal-
mával nem támadtuk a megér-
demlett fegyverrel, csupán figyel-
meztetni kívántuk vállalkozásá-
nak káros és mindenekfelett ha-
zafiatlan voltára.

Es mert ugy ez, valamint a
törvényhatóság komoly és haza-
fias magatartása — saját szavai
szerint — imponáltak neki leg-
jobban, a vállalkozás sikertelen-
ségét mindezekből belátva, ne
hogy a különben is felizgatott
közvéleményt még jobban maga
ellen zúdítsa: mielőtt zsarnokhoz
illő működését megkezdte volna
— lemondott.

Helyesen cselekedett, mert
lemondása enyhítette hazafiatlan
vállalkozásának súlyos követke-
zményét.

Most csak sajnálkozni tudunk
a megtévedett vállalkozó uron,
kinek ez a vállalkozása nem a
remélt babért, hanem csak a
töviseket hozta meg.

Most is csak azt mondjuk, a
mit kinevezése alkalmával mon-
dottunk: hogy nagy és dicső dolog
Zemplén vármegye főispánjának
lenni; de csak akkor, ha a vár-
megye közönsége úgy fogadja
kebelébe, mint fogadta gróf Hadik
Béla, kinek neve ma is egy ma-
gasabb eszme jelképe vármegyénk
minden polgárának szívében és
akinek egyénisége mint daliás

idők nagy alakjáié, tisztelt és
maradandó lesz századokon át.

Mig bővebb kommentárt füz-
nénk e, — vármegyénk közigaz-
gatási és politikai életében mond-
hatni korszakot alkotó esemény-
hez, — egyelőre szószertint kö-
zöljük az őrgróf Pallavicini ur
lemondását tartalmazó, vagy job-
ban mondva bejelentő levelét,
melyet e hó 8-án Zemplén vár-
megye közönségéhez intézett.
Szól pedig ez az irat ilyenén-
képpen:

511. szám.
főisp. 1905.

Tekintetes Törvényhatósági
Bizottság!

Midőn Őfelsége Apostoli Ki-
rályom Zemplén vármegye főispán-
jává legkegyelmesebben kinevezett,
e legfelsőbb kinevezés elfogadásá-
val *Hazámnak és Királyomnak*
véltém a mai súlyos viszonyok kö-
zött szolgálatot teljesíteni.

Megerősített ez elhatározásom-
ban az a körülmény, hogy a vár-
megyei alispán ur nekem Buda-
pesten kijelentette, hogy ő beikta-
tásom végett a rendkívüli közgyü-
lést össze fogja hívni, hogy a vár-
megyei tisztviselők nagyobb része
törvényben előirt kötelességüket tel-
jesíteni s e közgyűlésen is jelen
fog lenni.

Ez közben megváltozott, sőt a
felzaklatott kedélyek engem külön-
féle, kicsinyes fenyegetésekkel il-
lettek, amikkel szemben természet-
esen férfias kötelességem volt ki-
tartani.

Annál inkább kötelességem
volt a főispáni esküt letenni.

nem jó a multat bolygatni, ha már
egyszer eltemettük, maradjon lenn
mélyen.

A kis kadét jött be. Az arca be-
esett, halvány, a szemei alatt mély,
sötét vonásokkal; meglátszott rajta,
hogy sokat éjjelezik.

— Épen rólad beszélünk kadét,
jőjj közelebb — mondta Lenkey szá-
zados — ej, ej, de halvány vagy,
sokat beszélnek, mi igaz belőle, légy
őszinte mondd el.

— Igaz, minden igaz... Iszom,
kártványok, huzatom a cigánnyal és
oda adom neki az utolsó pénzem, de
még ez mind kevés, adóságom van
sok, sok és még mindennap újakat
csinálok — elpusztulok, de el is kell
pusztulnom, nem életem enyém, csak
azt sajnálom, hogy az édes anyám
fogja majd fizetni az én könnyelmű
adóságaimat.

Megdöbbenve hallgatták a kis
kadét szavait, szinte hihetetlenül
hangzott az ő ajkáról, hát ő beszél
igy, az a szerény, kedves, jó fiú? Ó,
aki ártatlan és mosolygó volt eddig?
Órült az életnek, ő mondja, hogy el
kell pusztulnia? Ó? Ó? és hallgatott
mind a kettő, úgy érezték, hogy most
az egyszer gyengék ők is, az erős,
megedzett katonák.

A kadét szólalt meg ismét:

— De minek is élnék? cél nél-
kül nincs az életnek semmi bece,
ezt a léha életet meguntam már egész
lelkemből, megundorodtam tőle, hi-
szén nem vágytam én erre soha, a

Midőn azonban a vármegyei
tiszttakar ellenem, jövő eljárására
nézve is szolidaritást vállalt s ez
olyan pártját ritkító passzivitásban
nyilvánul, hogy most már a telje-
sen védtelenekkel szemben csak
erőszakkal lennék képes törvény-
ben előirt kötelességemet teljesí-
teni s így e dicső multu várme-
gyének javára nem lehetek, az erő-
szakos eljárás pedig egész lelkü-
letemmel ellentétben áll: azért fő-
ispáni állásomról való lemondáso-
mat a mai napon illetékes helyen
benyújtottam.

E körülményt a Tekintetes
Törvényhatósági Bizottságnak ha-
zafias tisztelettel bejelentem.

Kelt Sátoraljaújhelyben, 1905.
december 8.

Őrgróf Pallavicini Alfréd s. k.

— dec. 9.

Kirohanás a „Zemplén” ellen. F.
hó 7-én az est sötétjében bujkáló ne-
hány fekete alak egy nyomtatványt
osztogatott szét a nagy közönségnek;
sőt annyira udvariasak voltak, hogy
egy köteget szerkesztőségünkbe is
küldtek abból. A helybeli szociál-
demokrata munkások aláírásával volt
ellátva; stílusa megegyezik az utóbbi
időkben megjelent falragaszokéval,
célja volt lapunkat becsmérlés és ha-
zafias irányáért támadni.

Ennyit e szenny-nyomtatvány
tartalmáról és szerzőiről. Bővebben
foglalkozni vele részünkről nevétsé-
ges vállalkozás lenne; a véleményét
már úgy is megalkotta arról az a
„közvélemény,” amelyhez a kirohanás
intézve volt.

Csodálkoztunk azonban, hogy itt
nálunk akadt nyomdatulajdonos, aki
ennek a nyomtatványnak előállítására
vállalkozott, azonban a ma vett és

lelkem nem kívánta; de azt hittem
elkábít, feledést találko benne, de esa-
lódottam. Amikor mámoros voltam a
pezsgőtől, a cigány vig nótákat ját-
szott, a többiek daloltak, mulattak,
én akkor is arra a hófehér leányra
gondoltam, aki akaratán kívül része
lett az életemnek, aki önhibáján ki-
vül megmérgezte azt; aki miatt el-
pusztulok, meghalok...

— Ne beszélj így kadét — szólt
hozzá Lenkey százados szeretettel —
az idő jó orvos és nincs olyan seb,
amelyre nem találunk balzsamot.
— Soha, én tudom hogy soha.

Es akkor látták a kis kadétot
utoljára. Másnap reggel átlőtt fejvel
találták az ágyában holtan. Olyan
szép volt, mintha csak aludt volna;
csak a homlokán volt egy kis piros
folt, amelyből még akkor is szivár-
gott a vér.

Amikor már a ravatalon feküdt
s selyem szemfedő takarta halvány
szép arcát, oda ment a koporsójához
egy fehérbe öltözött karcsu leány,
felemelte a lenge fátyolt és a moz-
dulatlan, merev kezébe tett valamit,
aztán észrevétlen, gyorsan távozott.

Valjon megérezte-e annak a moz-
dulatlan szegény kis kadétnak az el-
szállt lelke, amikor hozzá ért, a ke-
zébe tette azt a szál hófehér virágot,
az a másik fehér virág?...

Ha igen, úgy nagyon szép lehet
a siri álma...

Alexander Vilmos helybeli könyvnyomdatulajdonos által hozzánk intézett nyilatkozat megmagyarázza ennek is a történetét.

Nyilatkozat.

Utóbbi időben kifogásolták többen, hogy a szociáldemokrata párt nyomtatványai az én nyomdából kerültek ki. Erre vonatkozólag kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy a szociáldemokrata pártszervezettel már régebbi idő óta, mintegy 3 éve, hogy szerződéses viszonyban állok és ennek értelmében köteles vagyok minden rendelkezéseiket — a tartalomra való tekintet nélkül eszközölni. Hogy nyomtatványaik tartalmával egyet nem értek — ez természetes; sőt támadásaikat, nevezetesen pedig a „Zemplén“ ellen legutóbbi intézetet, teljesen el is ítélem.

Miután a nálam megrendelt nyomtatványok szövegét vagy tartalmát felülbírálni vagy cenzura alá vetni sem jogom sem módomban nincs, ez uton érzem magamat indítva a „Zemplén“-t ért támadás felett sajnálatomat kifejezni. Szolgáljon ez személyemet illetőleg a „Zemplén“-nek elégtétel gyanánt.

Sátoraljauhely, 1905. dec. 8.

Hazafias tisztelettel:
Alexander Vilmos.

Fenti nyilatkozat kimagyarázó részét egyébként köszönettel vettük tudomásul; ami a nyilatkozat sajnálkozó részét illeti, arra egyáltalán nincs semmi ok, mert a nyomtatvány épen az ellenkező hatást érte el, — mint a mire kibocsátói számítottak. Csaholhatnak bárholon és bármiként, mi haladni fogunk a magunk útján ezentul is.

Királyi biztosok a láthatáron. Politikai körökből arról értesülünk, hogy mindazon, az alkotmányhoz hű vármegyékbe, amelyekben a Fejérvári kormány által kivezényelt megyefőnökök nem tudnak boldogulni, királyi biztosok kiküldése van kilátásba helyezve. Reméljük, hogy mielőtt e terv a megvalósulásig jutna, nemcsak a királyi biztosok, de Fejérvári et comp. is eltűnnek a láthatárról.

Staut József belügyminiszteri segédtitkár a belügyminisztertől a miniszteriumba való beosztását kérte. E kérés érdemében, mint értesülünk, még döntés nem történt.

Kossuth-szobortervezetek.

Kiállítva láthatók a vármegyeháza termeiben.

Egy művésznak, ha magát annak nevezi, mindenek előtt gondolkozni kell, hogy alkotni tudjon. Arra kell törekednie, hogy azt, amit ki akart fejezni, meglássák a művészt, hogy azt érezze a szemlélő, amit ő érzett, midőn gondolatait agyagba gyúrta, vagy vászonra festette.

Már pedig, ha a vármegyeházán kiállított Kossuth-szobortervezetek némelyikét nézzük, akaratlanul is ez a pár szó röppen el ajkunkról: ni-ni, milyen szép fehér, mily sima, akár egy porcelán figura, vagy egy jól sikerült cukorsüveg.

Elkezdjük bírálgni a részleteket és nem látjuk az egészet, mert nem látjuk a legtöbb alkotásnál, annyi rajta a mellékes, annyi a sablon.

Ha pedig egy művész egy oly

szobor kivételére szánta el magát, a mely nem csupán egy városnak, nem egy vármegyének, de nem is az országának, hanem a világtörténelemnek szól: nem szabad úgy gondolkozni, hiszen jó ez annak a városnak, mit ért hozzá a kupaktanács, fő a honorárium és akkor fűtyülök a világnak.

Nem lehet a mi vidéki fejünket elsavarni holmi elkoptatott attributumokkal; már nekünk sem tetszik többé a zászlós „Hungaria“, sem a nyugovó oroszlán.

Odaakarok ezek során kilyukadni, hogy aki Kossuth-szobrot akar tervezni, az feküdjön neki a Kossuth történelmének, élete folyásának, válogassa ki legszebb, legnemesebb vívmányainak egyikét-másikat és igyekezzék azt úgy megmintázni, hogy aki a szoborra néz, ne azt keresse, ki van-e, vagy nincs-e kipederve a Kossuth bajusza, ne tudjon részletekbe bocsátkozni: de érezze azt, hogy ő egy oly földi nagyság emlékszobra előtt áll, legyen az bármily nemzetiségű is, akinek első és legnagyobb gondolata az volt, hogy: mindent a hazáért.

Nem megyek én doronggal neki a szobroknak, hogy egy csapással tönkre tegyem azokat, csupán oda szeretnék hatni, hogy a nagy közönség mit nézzen és hogyan.

Ne csábítsa el bármily kicsinyiség őt a tulajdonképeni egésztől, de nézzen rá és ha megértette azt, hogy mit akart a művész kifejezni, akkor nyilvánítsa, ha akarja, a tetszését, de ne igen kritizáljon, mert ahhoz nem igen ért.

A legtöbbben a művészek közül Kossuth énjét ott találják meg, hogy az ő lelkesítő szavainak hatása alatt ment harcolni agg, férfi és ifju. Nem hatolnak mélyebbre, mert nem ismerik Kossuthot.

Igy fogták fel e szobrot többen, Horvai és Barezsa, hát ez utóbbi nagyon közel jár az igazi eszméhez, beszélnek az alakjai, de egy kissé zavarosan. Horvai ismeri a rajtot, érzi a formákat, de Kossuthot úgy ábrázolja, mint egy szociálista agitátort, pedig naivság is megjegyznem, ő egyáltalában nem volt az, őt épen a teljes nyugodtság, a póznélküliség jellemzik; ő nem hadonászott, nem kiabált, de nem is kellett neki, csak beszélt, mint egy pap, hirdetőn a magyarok istenének nevében az ő valóságát, a hazaszeretetet.

A Margó szobra behizelgő, de nem fejezi ki Kossuthot, flott, biztos kézre vall és szép az architektúrája.

A Lukácsy Kossuthja nagyon jó, csak többet gondolkodott volna — kár.

A Tóth műve naiv, nincsen megértve, ő a pontos detailok embere, rovasára az egésznek.

Az öreg Weise művét csupán azért említem meg, mert látni rajta egy öreg ur pedantériáját és szeretetteljes kivételét.

Juszkovics inkább siremléket tervezett, elég lelkesedéssel, de annál kevesebb eredménnyel.

A Verő dolga, dacára fiatalágának, antik, bár jól mutatna, ha valamely állatseregletnek ajándékozna azt az oroszlán.

Mint a gyermek, ha cukrot kap, megnézegeti, megkóstolgatja mindeniket és amelyik neki a legjobban ízlik legutóbbára hagyja, avval akarván megcsinálni a szája ízét — így vagyok én is, megnéztem a szobrokat és amelyik a legjobban tetszik nekem legutóbbára hagyom.

Ugyebár Kossuth egyik legnagyobb, de talán a legislegnagyobb alkotása a jobbagység felszabeditása volt, arra baziroszta összes erejét, nem hiúságból, de igaz honszereléből.

Ezt az egyszerűnek hangzó, de annál hatásosabb cselekedetet fejtette meg, imponáló erővel, minden külső

sallang alkalmazása nélkül, becsületesen Somogyi.

Ott áll Kossuthja egyszerűen, szép formákat kifejező köpeny nélkül, abban a pózban, amely neki a legkedveltebb volt. Beszél, szinte hallani mily meggyőzően, nincsen benne semmi felesleges mozgás, semmi szinpadias, de benne van ő maga, benne az igazi Kossuth.

Ott áll előtte a nemzet, nem sok alak, csak egy, csak egy magyar az is, egyszerűen, nincsen kiöltözködve, csak úgy mint dolgozni szokott — póre gatyában.

Hallván Kossuthot, feltépi láncait, odanyul a letiport zászló és kard után, hogy menjen előre mig ki nem vivja nemzetét szabadságát.

Hatalmas gondolat, mily megjelenés, mily erő, mily kifejezés.

Hátul pedig egy rokkant honvéd alakja, talán az aki elől még küzd, a nemzet, leteszi és mily rezignációval Kossuth emlékére könyázattata bábékoszoruját.

Ebben a műben van gondolat, van kivétel t. nagy közönség, ez hat az emberre, ez lelkesíti. Ez a Kossuth-szobor.

Nem azért irtam én ezt az egyéni kritikát, hogy talán részrehajló lennék, hanem csupán azért, hogy kérdezzem: egy véleményen vannak velem, vagy sem?

G.

Mit kívánunk?

(A város legújabb korszakából.)

II.

A lényegre tulajdonképpen most térek át, elmondván: mit kívánunk mi kicsinyek, akik az adózók rovására követelődünk.

Azt ugyan már előző cikkemben említettem, hogy semmivel sem áll a kisebb polgárság hátrább a közteher viselésében, mint a vagyonosabb osztály, sőt ha kissé gondolkozunk a dolog fölött, minden okos ember be fogja látni, hogy évi 3—400 forint bevételből élni, családot fentartani és adót fizetni sokkal nehezebb, mint 3—10 ezer forintos jövedelemből ugyanezeket megcselekedni.

Ez azonban bennünk távolról sem kelti az irigység érzetét; mi nem vagyunk sem szocialisták, sem anarchisták — egyszerű, békés, szürke tömeg vagyunk, melynek egyedüli elve: *leben und leben lassen!* De ez elvünk mellett aztán kitarunk és ha valakinek csupa jókedvűből eszébe jut minket lekicsinyelni, bosszantani, fumigálni és kvázi kifigurázni: akkor megtalálunk mozdulni mi is és olyan hiány-lajstromot sorolunk fel az intézkedésre hivatottak előtt, hogy első sorban ők maguk fognak a felett elcsodálkozni, miért is nem intézkedtek ők már előzőleg helyesen?

Nem kívánunk mi kérem t. képviselőtestületi tag ur semmi egyebet, mint amit kívánt maga e város kebeléből Meczner Gyula ur elnöklethe alatti kiküldött memorandum-készítő bizottság, amelynek előadója Staut József igen helyesen és nagy körültekintéssel összeállított dolgozatában rámutatott mindazon hiányokra, melyek feltétlenül és sürgősen orvosolandók; ellen esetben maga ez a hivatásának igazi magaslatán álló bizottság is azt mondja: hogy a következményekért felelősséget nem vállalhat, mert a *multtal megelégedve nincs!*

Ha a t. képviselőtestületi tag ur ugy november közepe táján, mikor a hetek óta tartott esőzés dágványt teremtett mellékutcainkon, ezek valamelyikén végig ment volna: maga lett volna az első, aki feljajdul és lehurrogja a kültelek lakóit, hogy jogos igényeik érvényesítése céljából miért nem kérvényeznek?

Erre mi azt feleltük volna: Elvették tőlünk utca szélesítés címén telekrészeket, melyeknek □ méteréért mi 8—20 koronát fizettünk, a város azonban nekünk egy fillért sem fizetett. Látunk más utcákon ujonnan készített járdákat, amelyek után a háztulajdonosoknak még az unokái is sirni fognak, mert olyan költségeket sóztak a nyakukba, hogy azt soha ki nem nyögik.

Látunk sárkupacokat összekaparva a kültekli utcákon, de a kupacokat onnan soha el nem hordták, ott rothad rakáson az utcai szemét, piszok. — Látunk hónapokon át nem égő villanylámpákat, kopár oszlopaikon disztelenkedni, de senkinek sem jutott eszébe, hogy a kiégett, vagy megsemmisült lámpákat kicserélje. — Látunk rendőrt a főutcai kapuk alatt, de nem látunk a mellék utcákon soha, mert ott a libabombok szűkebben vannak. — Látunk tűzoltókat parádében, de nem látunk őket a tüzeknél csak akkor, mikor a házak már leégtek s akkor is a csizmadia inacok és apró diákok húzták a vízpuskát. Jártunk a városházánál, — már ki, miért. Ha valakinek vagyona, családja jóléte forgott is kockán, hogy egy községi bizonyítványt kellő időben megkapjon, — az sem jutott hozzá csak napok, sőt hetek mulva. E polgárság csak kárt, keserűséget, bosszantást, indolenciát tapasztalt eddig az illetékes hatóságok részéről. Piaci állapotaink egyszerűen komiszak; az anketek és bankettek árjába fullad minden, mi pedig türeink és átkozzuk ezt a rendszert.

Nem kívánunk pedig mást, mint amit kívánt a képviselőtestület kiküldött memorandum-készítő bizottsága. Feltétlenül bizalommal viseltünk e bizottság iránt, annak érdekes, tette kész tagjait nagyra becsüljük, benyújtott tervezetük kielégít mindnyájunkat.

De tessék az ott lefektetett elveket végrehajtani.

Ha ismét csak papir rongálás volt e bizottság működése és elabórátuma is: akkor elvesztettük bizalmunkat a jobb jövő iránt; akkor nincs mit keresnünk, nincs mit várnunk e rendszer embereitől. Türeink némán, védjük testi épségünket és vagyonunkat revolverrel, bottal, a hogy tudjuk, mert a hatóságtól nincs mit várnunk.

Ha ez az állapot tetszik a t. képvis. t. tag urnak: gyönyörködjék benne. — Mi csak azt kívánjuk: amit kívánt az id. Meczner Gyula ur elnöklethe alatt működött ad hoc bizottság.

Külvárosi.

A vandalizmus.

Budapest, 1905. dec. 7.

Ez egyszer nem arról a vandalizmusról akarunk megemlékezni, mely utóbbi időben nálunk és kivált a mi szépséges fő- és székvárosunkban tanyát ütött és melynek gyönyörűsége példányát mutatta és azzal kedveskedett a f. hó 4-én esteli órákban véghezvitt rombolásoknak és fosztogatásoknak.

Nem arról a kisebbszerű műveltről legyen most szó, mely ugyan eléggé felháborító jelenség, amennyiben elszomorítólag hat a humánusan gondolkodó lelkekre, midőn látják az Istenmását kivételközve emberi lényéből és vadállatias barbársággal tombolni, rombolni, rabolni.

Nem ez adta a tollat kezünkbe ez egyszer, jóllehet végtelen felháborodásunk e fölött sem képes egyszerűen napirendre térni.

Eltörpül azonban mindez, összeszorítja keblünket és könyeket facsar ki szemünkből, hogyha azt a vandalizmust látjuk, melynek színhelye je-

RUM, COGNAC és TEA nagy választékban és jutányosan kapható
HRABÉCZY KÁLMÁN gyógyáru üzletében (DROGERIA.)
Sátoraljauhely, Főtér.

Alexander Vilmos helybeli könyvnyomdatulajdonos által hozzánk intézett nyilatkozat megmagyarázza ennek is a történetét.

Nyilatkozat.

Utóbbi időben kifogásolták többen, hogy a szociáldemokrata párt nyomtatványai az én nyomdából kerültek ki. Erre vonatkozólag kötelességemnek tartom kijelenteni, hogy a szociáldemokrata pártszervezettel már régebbi idő óta, mintegy 3 éve, hogy szerződéses viszonyban állok és ennek értelmében köteles vagyok minden rendelkezéseiket — a tartalomra való tekintet nélkül eszközölni. Hogy nyomtatványaik tartalmával egyet nem értek — ez természetes; sőt támadásaikat, nevezetesen pedig a „Zemplén“ ellen legutóbbi intézetet, teljesen el is ítélem.

Miután a nálam megrendelt nyomtatványok szövegét vagy tartalmát felülbírálni vagy cenzura alá vetni sem jogom sem módomban nincs, ez uton érzem magamat indítva a „Zemplén“-t ért támadás felett sajnálatomat kifejezni. Szolgáljon ez személyemet illetőleg a „Zemplén“-nek elégtétel gyanánt.

Sátoraljuhely, 1905. dec. 8.

Hazafias tisztelettel:
Alexander Vilmos.

Fenti nyilatkozat kimagyarázó részét egyébként köszönettel vettük tudomásul; ami a nyilatkozat sajnálkozó részét illeti, arra egyáltalán nincs semmi ok, mert a nyomtatvány épen az ellenkező hatást érte el, — mint a mire kibocsátói számítottak. Csaholhatnak bárholon és bármiként, mi haladni fogunk a magunk utján ezentúl is.

Királyi biztosok a láthatáron. Politikai körökből arról értesülünk, hogy mindazon, az alkotmányhoz hű vármegyékbe, amelyekben a Fejérvári kormány által kivezényelt megyefőnökök nem tudnak boldogulni, királyi biztosok kiküldése van kilátásba helyezve. Reméljük, hogy mielőtt e terv a megvalósulásig jutna, nemcsak a királyi biztosok, de Fejérvári et comp. is eltűnnek a láthatárról.

Staut József beküldésügyi miniszteri segédtitkár a belügyminisztertől a miniszteriumba való beosztását kérte. E kérés érdemében, mint értesülünk, még döntés nem történt.

Kossuth-szobortervezetek.

Kiállítva láthatók a vármegyeháza termeiben.

Egy művésznak, ha magát annak nevezi, mindenképp előtt gondolkozni kell, hogy alkotni tudjon. Arra kell törekednie, hogy azt, amit ki akart fejezni, meglássák a művé, hogy azt érezze a szemlélő, amit ő érzett, midőn gondolatait agyagba gyúrta, vagy vászonra festette.

Már pedig, ha a vármegyeházán kiállított Kossuth-szobortervezetek némelyikét nézzük, akaratlanul is ez a pár szó röppen el ajkunkról: ni-ni, milyen szép fehér, mily sima, akár egy porcelán figura, vagy egy jól sikerült cukorsüveg.

Elkezdjük bírálgatni a részleteket és nem látjuk az egészet, mert nem látjuk a legtöbb alkotásnál, annyi rajta a mellékes, annyi a sablon. Ha pedig egy művész egy oly

szobor kivételére szánta el magát, a mely nem csupán egy városnak, nem egy vármegyének, de nem is az országnak, hanem a világtörténelemnek szól: nem szabad úgy gondolkozni, hiszen jó ez annak a városnak, mit ért hozzá a kupaktanács, fő a honorárium és akkor fűtyülök a világnak.

Nem lehet a mi vidéki fejünket elesavarni holmi elkoptatott attributumokkal; már nekünk sem tetszik többé a zászlós „Hungaria“, sem a nyugovó oroszlán.

Odaakarak ezek során kilyukadni, hogy aki Kossuth-szobrot akar tervezni, az feküdjön neki a Kossuth történelmének, élete folyásának, válogassa ki legszebb, legnemesebb vívmányainak egyikét-másikat és igyekezzék azt úgy megmintázni, hogy aki a szoborra néz, ne azt keresse, ki van-e, vagy nincs-e kipederve a Kossuth bajusza, ne tudjon részletekbe bocsátkozni: de érezze azt, hogy ő egy oly földi nagyság emlékszóra előtt áll, legyen az bármily nemzetiségű is, akinek első és legnagyobb gondolata az volt, hogy: mindent a hazáért.

Nem megyek én doronggal neki a szobroknak, hogy egy csapással tönkre tegyem azokat, csupán oda szeretnék hatni, hogy a nagy közönség mit nézzen és hogyan.

Ne csábítsa el bármily kicsinyiségűt a tulajdonképeni egésztől, de nézzen rá és ha megértette azt, hogy mit akart a művész kifejezni, akkor nyilvánítsa, ha akarja, a tetszését, de ne igen kritizáljon, mert ahhoz nem igen ért.

A legtöbbben a művészek közül Kossuth enjét ott találják meg, hogy az ő lelkesítő szavainak hatása alatt ment harcolni agg, férfi és ifju. Nem hatolnak mélyebbre, mert nem ismerik Kossuthot.

Igy fogták fel e szobrot többen, Horvai és Barezsa, hát ez utóbbi nagyon közel jár az igazi eszméhez, beszélnek az alakjai, de egy kissé zavarosan. Horvai ismeri a rajtot, érzi a formákat, de Kossuthot úgy ábrázolja, mint egy szociálista agitátort, pedig naivság is megjegyznem, ő egyáltalában nem volt az, őt épen a teljes nyugodtság, a póznélküliség jellemzik; ő nem hadonászott, nem kiabált, de nem is kellett neki, csak beszélt, mint egy pap, hirdetvén a magyarok istenének nevében az ő valóságát, a hazaszeretetet.

A Margó szobra behizelgő, de nem fejezi ki Kossuthot, flott, biztos kézre vall és szép az architektúrája.

A Lukácsy Kossuthja nagyon jó, csak többet gondolkodott volna — kár.

A Tóth műve naiv, nincsen megértve, ő a pontos detailok embere, rováására az egésznek.

Az öreg Weise művét csupán azért említem meg, mert látni rajta egy öreg ur pedantériáját és szeretetteljes kivételét.

Juszkovics inkább siremléket tervezett, elég lelkeséssel, de annál kevesebb eredménnyel.

A Verő dolga, dacára fiatalágának, antik, bár jól mutatna, ha valamely állatszerlegnek ajándékozna azt az oroszlán.

Mint a gyermek, ha cukrot kap, megnézegeti, megkóstolgatja mindeniket és amelyik neki a legjobban ízlik legutóbbi hagyja, avval akarván megcsinálni a szája ízét — így vagyok én is, megnéztem a szobrokat és amelyik a legjobban tetszik nekem legutóbbi hagyom.

Ugyebár Kossuth egyik legnagyobb, de talán a legislegnagyobb alkotása a jobbagyság felszabadítása volt, arra bázisozta összes erejét, nem hiúságból, de igaz hűserelemből.

Ezt az egyszerűnek hangzó, de annál hatásosabb cselekedetet fejtette meg, imponáló erővel, minden külső

sallang alkalmazása nélkül, becsületesen Somogyi.

Ott áll Kossuthja egyszerűen, szép formákat kifejező köpeny nélkül, abban a pózban, amely neki a legkedveltebb volt. Beszél, szinte hallani mily meggyőzően, nincsen benne semmi felesleges mozgás, semmi szinpadias, de benne van ő maga, benne az igazi Kossuth.

Ott áll előtte a nemzet, nem sok alak, csak egy, csak egy magyar az is, egyszerűen, nincsen kiöltözködve, csak úgy mint dolgozni szokott — póre gatyában.

Hallván Kossuthot, feltépi láncait, odanyul a letiport zászló és kard után, hogy menjen előre mig ki nem vivja nemzetét szabadságát.

Hatalmas gondolat, mily megjelenés, mily erő, mily kifejezés.

Hátul pedig egy rokkant honvéd alakja, talán az aki elől még küzd, a nemzet, leteszi és mily rezignációval Kossuth emlékére könyáztatta bábérkoszoruját.

Ebben a műben van gondolat, van kivétel t. nagy közönség, ez hat az emberre, ez lelkesíti. Ez a Kossuth-szobor.

Nem azért irtam én ezt az egyéni kritikát, hogy talán részrehajló lennék, hanem csupán azért, hogy kérdezzem: egy véleményen vannak velem, vagy sem?

G.

Mit kívánunk?

(A város legújabb korszakából.)

II.

A lényegre tulajdonképpen most térek át, elmondván: mit kívánunk mi kicsinyek, akik az adózók rovására követelődünk.

Azt ugyan már előző cikkemben említettem, hogy semmivel sem áll a kisebb polgárság hátrább a közteher viselésében, mint a vagyonosabb osztály, sőt ha kissé gondolkozunk a dolog fölött, minden okos ember be fogja látni, hogy évi 3–400 forint bevételből élni, családot fentartani és adót fizetni sokkal nehezebb, mint 3–10 ezer forintos jövedelemből ugyanezeket megcselekedni.

Ez azonban bennünk távolról sem kelti az irigység érzetét; mi nem vagyunk sem szocialisták, sem anarchisták — egyszerű, békés, szürke tömeg vagyunk, melynek egyedüli elve: *leben und leben lassen!* De ez elvünk mellett aztán kitarunk és ha valakinek csupa jókedvűből eszébe jut minket lekicsinyelni, bosszantani, fumigálni és kvázi kifigurázni: akkor megtalálunk mozdulni mi is és olyan hiány-lajstromot sorolunk fel az intézkedésre hivatottak előtt, hogy első sorban ők maguk fognak a felett elcsodálkozni, miért is nem intézkedtek ők már előzőleg helyesen?

Nem kívánunk mi kérem t. képviselőtestületi tag ur semmi egyebet, mint amit kívánt maga e város kebeléből Meczner Gyula ur elnöklelte alatt kiküldött memorandum-készítő bizottság, amelynek előadója Staut József igen helyesen és nagy körültekintéssel összeállított dolgozatában rámutatott mindazon hiányokra, melyek feltétlenül és sürgősen orvosolandók; ellen esetben maga ez a hivatásának igazi magaslatán álló bizottság is azt mondja: hogy a következményekért felelősséget nem vállalhat, mert a *multtal megelégedve nincs!*

Ha a t. képviselőtestületi tag ur ugy november közepe táján, mikor a hetek óta tartott esőzés dágványt teremtett mellékuteáinkon, ezek valamelyikén végig ment volna: maga lett volna az első, aki felajdul és lehurroga a kültekkel lakóit, hogy jogos igényeik érvényesítése céljából miért nem kérvényeznek?

Erre mi azt feleltük volna: Elvették tőlünk utca szélesítés címén telekrészeket, melyeknek □ méterért mi 8–20 koronát fizettünk, a város azonban nekünk egy fillért sem fizetett. Látunk más utcákon ujonnan készített járdákat, amelyek után a háztulajdonosoknak még az unokái is sirni fognak, mert olyan költségeket sóztak a nyakukba, hogy azt soha ki nem nyögik.

Látunk sárkupacokat összekaparva a kültekli utcákon, de a kupacokat onnan soha el nem hordták, ott rothad rakáson az utcai szemét, piszok. — Látunk hónapokon át nem égő villanylámpákat, kopár oszlopaikon disztelenkedni, de senkinek sem jutott eszébe, hogy a kiégett, vagy megsemmisült lámpákat kicserélje. — Látunk rendőrt a főutcai kapuk alatt, de nem látunk a mellék utcákon soha, mert ott a libabombok szűkebben vannak. — Látunk tűzoltókat parádében, de nem látunk őket a tüzeknél csak akkor, mikor a házak már leégtek s akkor is a csizmadia inasok és apró diákok húzták a vízpuskát. Jártunk a városházánál, — már ki, miért. Ha valakinek vagyona, családja jóléte forgott is kockán, hogy egy községi bizonyítványt kellő időben megkapjon, — az sem jutott hozzá csak napok, sőt hetek múlva. E polgárság csak kárt, keserűséget, bosszantást, indolenciát tapasztalt eddig az illetékes hatóságok részéről. Piaci állapotaink egyszerűen komiszak; az ankettek és bankettek árjába fullad minden, mi pedig türeink és átkozzuk ezt a rendszert.

Nem kívánunk pedig mást, mint amit kívánt a képviselőtestület kiküldött memorandum-készítő bizottsága. Feltétlenül bizalommal viseltünk e bizottság iránt, annak érdekes, tette kész tagjait nagyra becsüljük, benyújtott tervezetük kielégít mindnyájunkat.

De tessék az ott lefektetett elveket végrehajtani.

Ha ismét csak papir rongálás volt e bizottság működése és elabórátuma is: akkor elvesztettük bizalmunkat a jobb jövő iránt; akkor nincs mit keresnünk, nincs mit várunk e rendszer embereitől. Türeink némán, védjük testi épségünket és vagyonunkat revolverrel, bottal, a hogy tudjuk, mert a hatóságtól nincs mit várunk.

Ha ez az állapot tetszik a t. képvis. t. tag urnak: gyönyörködjék benne. — Mi csak azt kívánjuk: amit kívánt az id. Meczner Gyula ur elnöklelte alatt működött ad hoc bizottság.

Külvárosi.

A vandalizmus.

Budapest, 1905. dec. 7.

Ez egyszer nem arról a vandalizmusról akarunk megemlékezni, mely utóbbi időben nálunk és kívált a mi szépséges fő- és szék városunkban tanyát ütött és melynek gyönyörűsége példányát mutatta és azzal kedveskedett a f. hó 4-én esteli órákban véghezvitt rombolásoknak és fosztogatásoknak.

Nem arról a kisebbszerű műveltről legyen most szó, mely ugyan eléggé felháborító jelenség, amennyiben elsomorítólag hat a humánusan gondolkodó lelkekre, midőn látják az Istenmását kivételközve emberi lényéből és vadállati barbársággal tombolni, rombolni, rabolni.

Nem ez adta a tollat kezünkbe ez egyszer, jóllehet végtelen felháborodásunk e fölött sem képes egyszerűen napirendre térni.

Eltörpül azonban mindez, összeszorítja keblünket és könyeket facsar ki szemünkből, hogyha azt a vandalizmust látjuk, melynek színhelye je-

RUM, COGNAC és TEA nagy választékban és jutányosan kapható
HRABÉCZY KÁLMÁN gyógyszerész üzletében (DROGERIA.)
Sátoraljuhely, Főter.

lenleg a cár birodalma. Hogy ha tizedrésze csak igaz, mit a hírek hoznak, (mi úgy hisszük, hogy ellenkezőleg áll) még akkor is állíthatjuk, hogy minden képzeletet felülmúlhat az a nyomor, mely ottan keletkezésében van. — Megáll az emberi ész! A hosszú ideig lenyűgözött, leigázott, barommódra vezetett alsó néprétegek hogy bilenseiket levetni törekednek, azt minden józan gondolkodó ember könnyen megértheti.

Azon sem esodálkozhat, hogy nem keztyüs kézzel fogott hozzá, hanem represszáliákkal élt és él, mert a felszabadulás hevében az állatias ösztön felülkerekedett.

Honnan vegyük azonban azt a magyarázatot, hogy a kegyetlenségek egész sora épen a zsidókra nehezedett, a zsidók lakta községekben ütötte fel tanyáját?

A fáma szerint a reakció alattomos működése felháborította a vért-szomjazó csöcselékét és a hivatalos közegek segédkezet nyújtottak suttymban a szanszkultet tömegnek. — Bármi képen legyen is azonban az indító ok, tagadhatatlan mindenesetre, hogy oly tények előtt állunk, melyek az emberiség könyörületeségére szorulnak, a humanizmus apellálnak és ennek hathatós közreműködését nemcsak igényelik, sőt jogosan is követelhetik.

A tömérdek, koldusbotra jutott, nyomorékká lett család, a véghetetlen sok árván maradt támasz nélküli gyermek sir és könyörög hozzátok emberi lényekhez, hogy könyörüljete rajtuk.

Hatvan (60) községben tombolt a csöcselék és zsidó vérben furdott néhány napig. Képzelték tehát, hogy mily mérvű lehet ottan a nyomor, az elkeseredettség, a kétségbeesés.

Segély után kiáltanak és ennek hatása nem maradt el! Az egész művelt világ akcióbá lépett vállalkulónság nélkül. Angolország, Amerika és Németország gyűjtéseket rendeztek, mindenütt interkonfessionális bizottságok működnek, melyek élen a főpapság és a társadalom színe-java közreműködik. Tábornokok, egyetemi tanárok, polgármesterek állanak ezek élén, a humanizmus táborába szegődtek és az akciát hathatósan támogatják.

Ne maradjunk mi sem hátra. Mutassuk meg a külföldnek, hogy mi sem zárkozunk el, mi is ismerjük a humanizmus iránti kötelességünket.

Budapesten már megindultak az akciók, sőt több vidéki városokból is érkeztek már segélyek úgy, hogy körülbelül vagy 200,000 korona már összegyűlt.

A jótékonyágáról ismeretes Zemplén vármegyében létező nőegyletek sorakozzanak és járuljanak hozzá tehetségük szerint és indítsanak ezenkívül gyűjtéseket is.

A jótékonyagot üzni emberi kötelesség, ezt mindig az Isten áldása kíséri. ☺

Dr. Thomán Dávid.

VÁRMEGYE ÉS VÁROS.

(A közigazgatási bizottság ülése. Zemplén vármegye közigazgatási bizottsága f. hó 11-én d. e. 9 órakor tartja meg a vármegyházánál rendszeres havi üléstét.

(Kivételes nőülési engedélyeket nyertek: Ifj. Balogh István nagykemencei, Borbincásák József kistráskai, Ihnaczik József parnói, Boncsik János cirókahosszmezői, Hricó Mihály falkusi, Marinasák Péter budaházai, ifj. Petró András szilvasujfalui, Sánta János cékei, Milyán István laborfalvi, Händler Saul cirókabélai, ifj. Vaskó György kozmai, Mihálykó András alsókörtvélyesi, ifj. Makkai Mihály cékei, ifj. Balajthy Lajos me-

zőzombori, Dzsúpinka Mihály tuskei, Danyó Magera Miklós kalenói, ifj. Kotulyák András parnói, ifj. Goga György sókúti, Ilykó György esörgői, Kozsely József tavarnai lakosok.

Nyílt kérdés

a T. sátoraljauhelyi rk. iskolaszékhez.

— dec. 9.

Tisztelettel kérdezzük: van-e a T. iskolaszéknek tudomása arról, hogy városunk három középiskolájában az előadások délutáni 1 óráig tartatván, az ezen intézetekből hazatérő növendékek csak 1/2 óra tájt ülhetnek ebédhez. A távolabb lakók pedig semmiesetre fél kettő előtt. — Ha van a T. iskolaszéknek erről tudomása, bátorkodunk kérdezni: mi öröme telik ama felszeg intézkedésében, hogy a felügyelete alatt álló sátoraljauhelyi rk. elemi fiúiskolában a délutáni előadásokat fél két órakor kezdeti és azokat a gyermekeket, a kik idősebb testvéreikre várni kénytelenek az ebédnél és legfeljebb 3/4 2 előtt az iskolába be nem érhetnek, mint későn jövöket onnan a tanítók egyszerűen kiküldik. — Vajjon örömet okoz-e az a T. iskolaszéknek, ha ellentétbe helyezheti magát a többi tanintézetekkel s ahelyett, hogy az egyértelműsége törekednék, folyton különökdöki? Ha nem telik öröme az ilyenekben, miért nem volt szives e tárgyban már nem egyszer elhangzott panaszainkat figyelembe venni és a hitközség tagjai által fenntartott iskolánál a különökdő eljárással az iskolafentartó tagoknak bosszuságot és folytonos kellemetlenségeket okozni.

Még egyszer ajánjuk szives figyelmébe a T. iskolaszéknek, hogy egy negyedóra alatt megebédelni és az iskolába fölrohani fizikai lehetetlenség; sziveskedjék tehát e rosszul sikerült ujtását hatályon kívül helyezni.

Jól tudjuk, hogy a hitközségi iskolák felett autonóm joggal rendelkezik az iskolaszék, — ami elég sajnós, mert a felsőbb hatóságoknak nincs módjukban az ilyen botorságotól a nagy közönységet megvédeni — de azt meg a T. iskolaszék is tudhatná, hogy az ő hivatása nem a szülők bosszantása!

Ha a helyzet nem változik, bár sajnálattal, de gyermekeinket kiveszük a saját filléreinken fenntartott iskolából.

Több szülő.

JEGYZETEK

a hétről.

*

Karácsonyi kirakatok.

Ha más városokban így karácsony küszöbén végigsétálunk a nagyobb forgalmu utcákon: lépten-nyomon megállásra kényszerít bennünket a kereskedő-üzletek szebbnél-szebb, izlésesnél-izlésesebb kirakatai, melyek szinte csábítják a vevőket a vásárlásra. Másutt a kirakatok rendezésére sokkal nagyobb gondot fordítanak s ha a kereskedő kirakatjának polcait egyszer betölti tárgyaival, nem áll meg a megkezdett uton, de kétszer, háromszor is változtatja azokat, leginkább olyan ujdonságokat mutatva be, melyről sejtji, hogy közönysége még nem bír arról tudomással.

Nálunk Ujhelyben a kirakatrendezésére alig fordít gondot egy pár kereskedő, sőt az, amelyik fordít is, megelégszik azzal, hogy egyszer mutatós kirakatot készít s azután hónapokig nem törődik vele.

Pedig kicsiben mindenkor az üzlet belső képét mutatják a kirakatok; ha izlésesek ezek: a közönység is bátran rábiztatja magát rendezőik izlésére. Ellenben nincs szomorubb, lehangolabb látvány, mintha egy keres-

kedő-üzlet külsőképében is a legrosszabb erkölcsi bizonyítványt állítja ki magáról rendezetlen porlepte „auzlág„-jaival, miken nyoma sincs a gondnak, figyelmességnek.

Pedig a kis fáradság és munka, mit a kereskedő kirakatainak rendezésére fordít: nem jár haszon nélkül, mert a közönység akaratlanul is azon üzletet keresi fel, ahol izlésesebb, megfelelőbb dolgokat remél vásárolhatni.

A mellett pedig az üzletek külső esinja nagyvárosias színezetet ad a városnak, vonzó külsőt az utcának s a legrokonszenvesebb benyomást kelti a szemlélőben.

Sátoraljauhely kereskedői megfogadhatják a jó tanácsot, hiszen annyi előttük a példa, mely bizonyítja, hogy a kirakatok izléses rendezése nem hiábavaló fáradozás. Különösen nem az, így karácsony előtt, mikor minden kereskedő bizton számít üzletforgalmának növekedésére.

A magyar nyelvért.

Van Zemplénmegyében egy csendben, nem nagy feltűnést keltő emociókkal munkálkodó egylet, a mely azonban kitartóan halad célja felé s becsületesen teljesíti a kulturmissziót, melyet hivatása teljesíteni. Munkálkodik maga is s jutalmazza, tette, erőfeszítésre serkenti a munkálkodókat, elismerésével az érdemnek és a szorgalomnak. A magyar nyelvet és népnevelést Zemplén vármegyében terjesztő Egyesület ez, melyet a közelmúltban nagy csapás ért elnökének gróf Andrassy Tivadarnak halálával, ki egész odaadással mindenkor híve volt a nemes célokért küzdő egyesületnek.

Az egyesület most válság előtt áll, üres lévén az egyesület elnöki széke, honnan a kérlehetlen halál az ügy egyik legtörekvőbb harcosát szőlította el. December 16-án fogja teljesíteni az egyesület ama nagy feladatát, hogy elnöki székébe nemes előd méltó utódát helyezze, ki gróf Andrassy Tivadar emez örökét ép oly nemes intencióktól vezéreltetve fogja majd át venni, mint a mily nemesek voltak amaz intenciók, melyek gr. Andrassy Tivadart az egyesület eddigi elnökét vezérelték, ki-nél eddig önzetlenebb munkása aligha volt a magyar nyelvnek és a népnevelésnek.

Ez az egyesület a mi megyénkben, melyet nemzetiségek beekelődése-i tarkítanak: oly fontos misszióra vállalkozott és töltött be mindenha, melyet minden művelt s tisztult izlésű ember mérlegelni tud. Es ép eme fontos hivatásából folyólag tekintünk mi éber figyelemmel és várakozással az egyesület december hó 16-án megtartandó diszközyülése elé, mely hivatva lesz utódot ültetni gr. Andrassy Tivadar örökébe, ki kövesse a kitűzött irányt a magyar nyelv sikeres terjesztése s a népnevelés boldogabb és szebb jövője érdekében.

HIREK.

Pillanattölvételek.

Vonatnál. Kalauz rákiált a harmadosztályu utasokra: gyorsan, gyorsan! felszállni. Egy anya, ki síró gyermekét kézen tartja, megszólal: Uram! nincs hely. Sziveskedjék ezt a kocsi kinyitni s reá mutat a mellette lévőre. Ugy látom, hogy teljesen üres. De nem is szeretem a nagy füstöt s kis gyerekemnek is árt. De jó fiskális lett volna magából, ugyan jó beszélője van. Sálljon gyorsan fel, különben itt marad.

— Kalauz, kalauz! Egy esinos külsője, de nem sokat ígérő fiatal ember, karján egy félvilági hölgygyel, kezébe ad a kalauznak egy koronát. Nyissa ki a fülkét. Miskolcig ne is

bocsásson be senkit. — Kérem! . . . Mehet! . . .

Postánál. Sziveskedjék tekintetes ur e csomagot felvenni, mert igen sietek. Öt kis gyermekem van ott-hon s egy közülök beteg is. — Mérgesen rákiált: Várjon! Nem látja, hogy vannak itt mások is, akik előbb jöttek! majd ha rákerül a sor. A szegény asszony elpirult s várt. Reszkett az izgatottságtól. Folyton hazagondolt, magára hagyott gyermekeire. Istenem! még az orvos urt is kellennem s ime itt is mennyit kell várnom. A jelenlévőkhez fordul: sziveskedjenek megengedni, hogy előbb feladhassam. Kis gyermekem halálos beteg. Tessék! volt a válasz.

E pillanatban lépett be Gábor jó barát. Szervusz! . . . szervusz! Isten hozott! Oly rég nem láttalak. Légy szives egy pillanatra! kérek! . . .

Félóra mulva villogó szemekkel tért vissza a mester s miután egy jó hosszú sürgönyt menesztett barátja érdekében, felvette a szegény asszony csomagját.

Nem is futott, de rohant a családi körbe, a lázas kis beteghez. Csókolt, hallgatta szívverését; költötte, de az már nem kelt föl. Onnan mosolygott már le a menyből szegény anyjára, ahol egyenlőség honol. Onnan susogta: köszönöm, köszönöm fáradságod drága jó anyám . . .

Jegyzői hivatalban. Igen kérem a tekintetes jegyző urat, sziveskedjék nekem a fiam irányában egy folyamodványt menesztetni ehhez a kutya . . . ki ne mondja, mert mindjárt lecsukatom! Hát — hát . . . a jegyző ur is . . . Soh'se diskuráljon, most nem érek rá. Jöjjön máskor. De megfizetek tekintetes ur, amennyit kér. — Üljön le, itt a szék. Azonnal kész lesz. Hát már nincs sok dolga a jegyző urnak? Isten áldja meg! Megírja a rektor uram, ha sok dolga van is.

Doktornál. Új van. A toronyóra elütötte a 12-öt. Mindenütt sötétség, csak egy faluvégi kis viskóban pislog a mécses. Az anya nagy beteg. A férj elment a doktorért. Csenget. Ki az? . . . Én vagyok tekintetes ur, Bartos István, aki ma fát vágtam. Mit akar? A feleségem nagy beteg, tessék eljönni hozzá. Csak menjen haza, majd korán reggel elmegyek. Nem történik addig semmi nagyobb baj . . . Szomoruan elballagott a szegény ember.

Alig hogy elalszik a doktor, megint esengetnek. Ki az? kiált ki dühösen. Gondolván, hogy a szegény ember jött vissza. A méltóságos gróf urék kérétek a tekintetes urat, mert a méltóságának nagy fejfájása van. Mondja meg azonnal megyek! . . .

Másnap egy kis harang s a jó férj siratta a szegény asszonyt, a hü nőt. A világ folyása tovább haladt, nem vette észre senki a hiányt, csak a férj s a lelkiismeretlen doktor. — Egyik szivben fájdalmat, másikban lelki furdalást okozott.

Iskolában. Tanító ur, Balog Pista lábast vetett s elestem. Jer csak elő Pista! Miért vetettél lábast? Nemde figyelmeztettek már többször a jó magaviseletre? s ime most megint rendetlenkedtél? Itt maradsz délben.

— Másnap Pista jelenti: tanító ur, Somogyi Berti egy kövel fejbe vágott s a fejem be is fakadt. Ejnye Pista fiam már megint árulkodol? Tudod hogy csunya az árulkodás? Hiszen tanító ur tegnap . . . Na, hallgass! Ül szépen a helyedre. Gyere csak Berti! Mit csináltál? A fiu le-süti a fejét s hallgat. Mondd, miért bántottad? . . . A gyerek pityereg . . . hát . . . izé . . . hiszen ő kezdte . . . Soh'se ordits annyira, ülj a helyedre. Máskor jobban viseld magad. Egyik a harangozó fia, másik a tiszteletes uré volt. Hogy melyik volt az egyiké, melyik a másiké, azt könnyű kitalálni.

Sirolin

Emeli az étvágyat és a testsúlyt, megszünteti a köhögést, váladékot, éjszai izzadást.

Tüdőbetegségek, hurutok, számar-köhögés, skrofulozis, influenza ellen számtalan tanár és orvos által naponta ajánlva.

Mint hogy értéktelen utánzatokat is kínálnak, kérjen mindenkor „Roche“ eredeti csomagolást.

F. Hoffmann-La Roche & Co. Basel (Svájc).

„Roche“

Kapható orvosai rendelésre a gyógyszerárban. — Ára üvegenként 4.— korona.

Vasárnap. Harangoznak. A hívek seregétől mennek a templomba. Az orgona mellett felhangzik az áhitatos ének. A hívek átszellemlülve érzik magukat. Enekelnek s lelkileg ott fenn járnak a magasban.

A tiszteletes ur, ki most jött haza a tanyáról, leteszi fegyverét s miután rendbeszedte magát, bibliával kezében belép a szent hajlékba. Az ének elhangzott... Prédikált a vasárnap ünnepléséről, eredetéről, ünneppé avatásáról s nagy lelki s testi hasznáról stb. Az ének megint felhangzott s a hívek tisztább lélekkel távoztak... Tanító ur! szól a tiszteletes a templomból kijöve: „Végezze el a délutáni isteni tiszteletet.” — Jancsi takarítsd meg a lovakat s a kocsit, mert megyünk a városba.

Homok György.

A jövő jutalomjátékai.

Harkányi Gizella eperjesi primadonna jutalomjátékán egy eleven malacot adtak fel a művésznőnek. Ezek után ilyennek képzelek el egy szinkritikát a jövőben. (Közli az „Ujhelyi oboa” napilap.)

A sátorlajuhelyi ujonnan épült színháznak nagy ünnepe volt tegnap este. Dr. Kék Antalnak „Pirosság” című darabja került bemutatásra, melynek címszerepét a „Pirosság-ot” Kellety Amanda kiváló művésznőnk alakította hatással és sikerrel, ezáltal citromsárga árnyalattal.

Ez alkalommal a földszinti, első és második emeleti páholyokat, valamint a zsöllye székeket díszes premier közönség foglalta el, míg fenn a karzaton *Jobbra* Árpád honvéd-orsvezető vezényletével ott voltak a helyőrség kiharadást nyert bakái kivétel nélkül. Még a kimenőt kapott szobalányok is eljöttek, hogy leboruljanak Kellety Amanda képességei előtt, melyet a Zempléni Hirlap napilap kritikusa mer egy „nagy tehetségtelen meddő erőlködésnek” nevezni. Különben a kritikus szándékosan engedni kiskiláni lábait alól az objektív igazság biztos talaját.

Mi — a kik tudatában vagyunk donna primánk kiváló képességeinek — örömmel ragadjuk meg az alkalmas, hogy beszámoljunk azon ünnepléstéről, melyben a kisasszony ez estén részvétel.

Az első felvonás nagy jelenése után, mikor Adalbert és Zorayda szerelmi duóját az abessziniai négy üvöltése szakítja felbe s az ég azurján megjelent a „pirosság” mit Kellety kisasszony személyesített: tapsorkán zúgott fel a nézőtér, mit a szabályozott Rongyva folyó szabályozatlan moraja sem lenne képes tularsogni.

Ekkor Per Gerő ügyvédjelölt ur a kisasszony egyik tisztelője egy uszoda s egy gőzfürdő részvételt nyújtott fel a kisasszonynak, melyek tekintve e vállalatok kedvező üzletmenetét, óriást értéket képviselnek.

A kisasszony a részvényeket gracióz testmozdulattal — miközben ajkának szögletén a meglepetésnek csak lapunk tudósítója által észre vett árnyalata jelent meg — vette át.

Ezután a kisasszonynak feladandó különböző tárgyak elhelyezése következett az orchesterben, melyeket a kisasszony lengén, silhouettikus meghajlással vett át, kivéve a sörényes hangyaszt, mit primadonnánknak *Vadászó* Béla ur vett, ki — mint lapunk legutóbbi száma közölte — tegnapelőtt tért haza Valparizóból.

Az ajándékok között említésre méltónak találja tudósítónk *Haláltadó* Gábor gyógyszerész ur ajándékát, ki két liter reuma-szeszt adott át a művésznőnek. Egyik könyvkereskedőnk tisztelete jelölül a Pallas Lexikont adta fel, mi rendkívül szellemes és hasznos dolog, mert a kisasszony abban bármit, amit kíván megtalálhat. Értékesség szempontjából azonban legfigyelemre méltóbb ajándék *Arvéd* ismerős sportsmanunk ajándéka, ki két hamisítatlan hárem-eunuchot adott

át a művésznőnek. Lapunk a maga részéről is ott volt az érdemet elismerők között s a bájos „pirosság”-nak egy felette érdekes képrejtvényt adott fel.

Ezen ajándékok bizonyítják leginkább, hogy a kisasszony alakításai feledhetetlenek s megígézőek. A „Pirosság” holnap újra színre kerül s az előadás érdekességét fokozza azon körülmény, hogy édes dívánk a „Pirosságot” ez alkalommal kékes-lilás árnyalatokkal fogja bemutatni s ama tény, hogy Komor Vendel fizika tanár ur a kisasszonynak egy gázfejlesztő készüléket s egy kukaegyütteményt fog feladni. —

— th.

— Személyi hírek. Gróf *Hadik* Béla orszgy. képviselő folyó hó 8-án Sátorlajuhelyben időzött, hol idb. *Meczner* Gyula és *Matolai* Etelénél tett látogatásokat. — *Órgróf Pallavicini* Alfréd e hó 8-án városunkba érkezett s ugyan az nap lemondását benyújtotta és ezt a törvényhatósági bizottsággal is közölte. A volt főispán ezzel befejezte itt pályafutását és amint értesülünk e hó 10-én végleg elutazik Budapestre; így tehát a közíg. bizottság legközelebbi ülésén a főispán törvényszerű helyettese vagyis az alispán fog elnökölni.

— Kinevezés. A pénzügyminiszterium vezetésével megbízott miniszterelnök *Reberics* Gyulát a sátorlajuhelyi pénzügyigazgatóság mellérendelt számvevőséghez számgyakornokká nevezte ki.

— Ujévi gratulációk megváltása a sátorlajuhelyi árvaház javára. Körülbelül tizenhét hosszú év folyt le azóta, hogy így utolsó napjaiban a haldokló, megvénhedett évek és még csupán sejtelmével az elkövetkezendő újnak: a fenti cím alatt teret nyitunk mindazoknak, akik az új év alkalmával ismerőseiket, jóbaráttaikat óhajtják e lap útján üdvözölni, de egyben a jótékny cél érdekében is óhajtának közremunkálni. Azoknak tehát, kik az új év megérkezéssel szokásos új évi üdvözlőleveleiket, általunk a helybeli árvasegélyező és jótékony egyesület javára beszoigáltatandó, bármily nagyságu összeggel is megváltani óhajtják: — pénzküldeményeiket, melyeket lapunk kiadóhivatalához kell beszoigáltatni, e helyen fogjuk nyugtázní. Szerkesztőségünk és kiadóhivatalunk új évi gratulációit 4 koronával váltja meg. Dr. *Thomán* Dávid Budapestről 2 kor. Eddigi gyűjtésünk 6 kor.

— Karácsony az „Erzsébet” köz-kórházban. A helyi „Erzsébet” köz-kórház elmebetegjeinek a szeretet ünnepe, mikor szegény és gazdag egyaránt örvendez, nehány boldog pillanatot kíván szerezni a kórház igazgatósága, illetőleg az elmeosztály vezetősége. E célból a következő kérelemmel fordul lapunk útján a vármegye közönségéhez:

„Kérem Zemplén vármegye nemeslelkü közönségéhez! A közlegő karácsonyi ünnep alkalmából az „Erzsébet” köz-kórház elmeosztályának vezetősége felkéri az áldozatra mindig kész közönséget, hogy az elmeosztály 70 férfi és 74 női betege részére szánt kegyes adományait, legyen az pénz, ruha avagy élvezeti cikk, dohány, szivar, Dr. *Jankura* Miklós kórházi orvos nevére az „Erzsébet” köz-kórházba legkésőbb f. hó 20-áig beküldeni méltóztassanak. Ezen nemes tettéért a szerencsétlen betegek nevében előre is hálás köszönetét fejezi ki a sátorlajuhelyi „Erzsébet” köz-kórház elme osztályának vezetősége.”

— Kinevezés. A felső-szabolesi tiszai ármentesítő társulat miniszteri biztosa *Szokolay* Andor okl. mérnököt Kisvárdai székhellyel szakasz-mérnöké nevezte ki.

— Rágalmazási pör. A kisebb városkákban nagyon unatkoznak az emberek, azért hát rendszerint perekkel szórakoztatják egymást — mind-

halálíg. Egy ilyen érdekes pert tárgyalta ma a helybeli kir. törvényszék felebbviteli bírósága szépszámu hallgató közönség előtt. Az eset előzményei egy tolesvai szoaréra nyulnak vissza, melyen az egyik fiatal ember névszerint *Rottman* Mór az érdeklődő kérdezősködésekre azt a kijelentést tette, hogy nem hoz feleséget Tolesvára, mert fél, hogy a tolesvai asszonyok elrontják. Erre *Blum* Arthur tolesvai borkereskedő és társai bepanaszolták Rottmant a tokaji járásbírósg előtt rágalmozás miatt és terhelte a bírósággal el is ítélte. Felebbezés folytán az ügy az ujhelyi törvényszék elé került, mely ma tartott tárgyalásán az első bírósággal ítéletét megváltoztatva, terhelte felmentette és az összes költségekben panaszosokat marasztalta. Az ítélet jogerős.

— Joggyakornokok kinevezése. Br. *Gaizler* Géza a budapesti, *Rimay* László a kassai ítélőtábla kerületébe joggyakornokokká nevezettek ki.

— Szociáldemokrata gyűlés lövöldözéssel. Nagymihályról írja tudósítónk, hogy ottan a sátorlajuhelyi szociáldemokrata pártszervezet f. hó 3-án, vasárnap délután népgyűlés megtartását hirdette, amely célból megjelent három nyomdász s egy közműves segéd, de vállalkozásukat oly csufos kudarc érte, hogy a gyűlést meg nem tarthatták s bizony nem lesz kedvük többé Nagymihályba jönni. A polgárság izgatottsága már egy nappal előbb oly magas fokra hágott, hogy a legkomolyabb összeütközéstől lehetett tartani, amely izgatottságot csak fokozták a szocialisták által kiosztogatott plakátok, amelyek az hirdették, hogy „az általános titkos választói jog eljutott a megvalósulás elé, de most utját állja a hazug nemzeti jelszavak alatt *garzdalkodó*, régi kiváltságokat védő *mágnás-esócselék*.” Ezen otromba és izléstelen szavakon annyira felháborodott a polgárság és intelligencia, hogy vasárnap már a kora délutáni órákban ellepte a „Csillag” szálloda előtti teret, amely téren lettek volna szocialisták elmondandók beszédjeiket, de erre nem került a sor, mert midőn *Werner* Ernő szocialista szónok belekezdett mondókájába, az egybegyűlt lelkes közönség rázendített a Kossuth-nótára s a tömeg úgy megdobálta sárral a szónok urat, hogy abból ki sem látzott; egy másik társa pedig revolvert rántott elő zsebéből s kilőtt, de szerencsére senkiben kárt nem tett, mert a közönség nyomban ártalmatlanná tette; a revolvert *Zombory* Géza szolgabíró lefoglalta és elkoboztatta; az általános kavardásban aztán a szónok ur kifejeztette, hogy szintén a „*koalicio bérencei*” (valami új dolog) sárral dobálóznak, ő, habár — ugymond — Krisztus urunkat is sárral dobálták meg, midőn fenséges tanait hirdette, ő a további dikciózástól eláll s példáját követte a többi társa is, mire *Zombory* Géza szolgabíró a gyűlést berekesztette s a közönség a Kossuth-nóta és Hymnus lelkes hangjai közepette széjjeloszlott. Ezek után csak azt kérdezzük a szocialista uraktól, hogy ki „garzdalkodik?” A „mágnás esócselék”-e vagy pedig önök? Mert anélkül, hogy meggyőződnének az itteni hangulatról, eljönnek ide, felizgatják a város békés lakosságát s még lövöldöznek is a tömeg közzé. Kell ennél nagyobb garzdalkodás? Szocialisták különben az őket ért csufos kudarcot meg nem elégedtek, hanem a gyűlés után azt hirdették, hogy a legközelebbi vasárnapon 500 szervezett munkást fognak felvonul-tatni Nagymihályba. Na hát állunk elébe! Legyenek meggyőződve, hogy akkor be sem engedik őket a városba.

— Halálozás. Földesi Ármint a Lobkovitz herceg bánóci uradalmának bérlojéjt sulyos csapás érte. Neje folyó hó 4-én hosszas szenvedés után 55 éves korában elhunyt, temetése másnap nagy részvét mellett ment végbe.

— Szegények öröme. Bodrogolászról írja tudósítónk: hogy a jelenleg ottan időző *Lónyayné* grófné, *Stefánia* főhercegnő belátva a porné nyomasztó helyzetét, nemes lelkületével nagy hálára kötelezte a szűkölködőket. Folyó hó 6-án Bodrogolászban 18. Bodrogzsadányban 13 és Bodrogsárában 5, összesen 36 vagyontalan családot látott el különféle értékes új téli meleg ruhákkal. Az ajándék ruhákat a főhercegnő udvarhölgye *Gagern* Anna bárónő osztotta ki, még pedig az olaszoknak a grófi kastélyban, a zsadányi és a sáraiaknak pedig a bodrogzsadányi közös iskolában. Ezen alkalommal a bodrogzsadányi közös iskolának 80 tanulója is részesült különféle ajándéktárgyakban. Megható volt látni, amikor a szegény családok hálás örömmel és nagy köszönettel vették át az ajándék ruhaadományokat és imákat rebegtek a nagylelkű adományozóért. A kegyes adományokat a szegény családok részéről *Kárpáti* Péter tanító köszönte meg megható szavakkal.

— Egy öreg honvéd halála. Idb. *Bodó* Mihály 48-as honvéd, ki a szabadságharc idején századával átjött a magyar szabadságharcot harcolni, Tállyán e hó 5-én 86 éves korában meghalt.

— Búcsú Sárospatakon. A sárospataki rk. templomban a szokásos évi búcsu-ünnep e hó 8-án Boldogasszony napján tartott meg. A vidékről mintegy 5—6 ezer főnyi tömeg vonult be az ünnepnapra. D. e. 10 órákor volt a főistentisztelet, melyen *Szedlacek* Szilárd ujhelyi káplán remek szép prédikációt mondott, a szentbeszéd után pedig *Katinszky* Geyza apát-főesperes, *Gruska* Lajos, *Kolbay* Gergely plebánosok és a vidéki káplánok segédletével misét végeztek. Délben ebéd volt *Gruska* Lajos ottani plebános, pápai kamarásnál.

— Fa-mizeriák. Törvény és miniszteri rendelet tiltja hamis sulyok és mértékek használatát, azt azonban még nem hallottuk, hogy valakit megbüntettek volna azért, hogy négy köbméter tűzifa helyett csak három és felet, vagy még ennél is kevesebbet máglyáz ki és árusítja, mint négy köbméternyi tűzifát. Pedig hát ez majdnem mindenütt így van városunkban, ahol a közeli termelés miatt a tűzifának jónak is, olesónak is kellene lenni s ehelyt kapunk selejtet, drágán és még így sem a kellő mennyiséget. Kivánatos volna tehát, ha a rendőrkapitány ur a tűzifakereskedők telepeit végig vizsgálná, vajjon a rakatok megfelelőek-e a 2 méter magasságnak; e vizsgálatnak meg volna az az üdvös eredménye, hogy a fakeskedők pontos méretet adnának; hogy a rendes famennyiség mellett nem kellene a fuvart nem szállított mennyiség után is fizetni és hogy a drága favágók is négy köbméter fát vágának fel. Nagy hálára köteleznék a rendőrkapitány ur e város közönségét, ha ez ügynek utána nézne.

— Megadta az arát. Mint tudósítónk írja Tállyán e hó 3-án *Juhász* Borbála szakácsnő több serdülő ifjút felbízottatott, hogy neki névestéjén lövöldözzenek. Mivel azonban az ifjú urak csak kettőt lőttek, az amazon dühösen kifutott s szemrehányásokkal illetve a berendelt lovakokat. A legények újból próbálták az ünneplést, de a pisztoly véletlenül úgy sült, el hogy a löveg a szakácsné jobb arcán át behatolva a nyaka közepén jött ki a srét. Eletbe maradása nagyon kétséges.

— Szerencs pótadója. Szerencs nagyközönségnek az utak és köz kutak építésével és rendezésével legujjabban mintegy 10.000 koronával emelkedett az évi közadója, miből folyólag Szerencs község jövő évi pótadója körülbelől 60 % lesz.

— Bezárt olvasókör. A tállyai „Kereskedelmi olvasókör”, mely alig két hónappal ezelőtt nyílt meg, a szerencsi főszolgabíró bezáratta. Hogy a

bezáratásnak oka van: azt a kötelesegtudó, derék főszolgabíró eljárásával szemben vitatni is felesleges volna.

— Szoborpályázat. A Sátoraljaúj helyben felállítandó Kossuth-szoborra kiírt pályázat határideje mult csütörtökön járt le s ez ideig 12 művész 13 pályamunkája érkezett be. A pályaművek ideiglenesen a vármegyeháza volt kiadói helyiségében vannak kiállítva, bírálatáról más helyen emlékezünk meg.

— Rablók a szőlőhegyeken. F. hó 7-ről 8-ára menő éjjel Tóth Gábor vincellér sertését három cigány kibocsátotta az óljából. Mikor a sertést vinni akarták, a háziak felébredtek és még idejekorán megakadályozták a lopást. A tettesek a szőlők között elmenekültek. — A Meczer-féle tanyán is volt másnap betörési kísérlet, ahol a cigányok a falat kezdték kiszéni, hogy a helyiségbe juthassanak, ahol az az nap leölt sertés husa volt elhelyezve. De itt se érték célt, mert a tanyabeliek felébredtek és elriasztották őket.

— Betörés és lopás. Folyó hó 7-ről 8-ára menő éjjel a Széchenyi-tér és Palotás-utca sarkán lévő 13. számú ház nyitott udvarából ösmeretlen tettesek özv. Grünwald Márkusz né vegyeskereskedő raktárába, az ablak betörése után behatoltak és onnan 40 klg. 80 korona értékű közönséges minőségű pörköletlen kávé, 4 darab párnát, 1 paplant, 1 dunnát és egy vagy két hordócska muszkahalat elloptak.

— Tánmulatság. A „Gálszécsi Ifjusági Működvelő- és Sport-Egyesület” folyó évi december hó 9-én Gálszécsen a „Nemzeti Szálloda” nagytermében hangversenyyel egybekötött jótékonycélu tánmulatságot rendez. A hangverseny kezdete este 8 órakor. A hangversenyt tánc követi. A jövedelem egy részét szegény iskolásgyermek felruházására fordítják.

— Nagy betörések Bodrogolasziban. A f. hó 8—9-ike közötti éjjelen Bodrogolasziban egy betörő banda garázdálkodott, mely először a bérlő lakásába hatolt be, majd a postahivatalt fosztotta ki; végül a gróf Lónyay Elemér kastélyába is betörték, de elvinniök semmit sem sikerült. Az itt időző gróf Lónyay Elemér táviratilag intézett megkeresést vármegyénk alispánjához, a bodrogolaszii esendőrség szaporítása iránt.

— A kassai ügyvédi kamara közhírré teszi, hogy Dobrovay Lajos ügyvéd székhelyét Kassáról Sztrópókora helyezte át.

— Emberölések a vidéken. E héten két helyen is olyan véres verekedések voltak, melyek emberöléssel végződtek. Sárospatakon folyó hó 5-én este többen mulattak együtt, miközben egy Takács nevű közművesgédet úgy megszurkáltak, hogy a fiatal ember a szenvedett sérülések következtében kiszenvedett. A halálos kimenetelű verekedésben többen vettek részt, akik közül a csendőrség Tomkó Mihályt már letartóztatta és a helybeli kir. ügyészséghez bekísérte. — E hó 4-én pedig Vajdácskán verekedtek össze a legények, amely alk lommal egy 20 éves fiatal embert, Szilágyi Jánost verték meg életveszélyesen. Fején iszonyu sebet ejtettek, minek következtében a helybeli kórházba szállították, ahol folyó hó 6-án reggel 9 órakor meghalt. Mindkét emberölésből kifolyólag a csendőrség a legszélesebb körben indította meg a nyomozást.

— Véres bíróválasztás. Kisráska községben az elmúlt héten választottak új bírót. Két párt volt és azok jelöltjük mellett óriási agitációt fejtek ki. Heteken át folyt a korteskedés, veszekedés, míg végre elérkezett a nagy nap. A kedélyek rendkívül izgatottak voltak és látni lehetett, hogy a választásnak nem lesz sima lefolyása. Lett is verekedés, fejbetörés, úgy, hogy három orvosnak is akadt dolga. Ezzel azonban még nem érték be, mert a vesztes párt dühében Vojnyik Mihály ottani lakost a szó szoros értelmében felkoncolta, úgy hogy három napi kínos vergődés után meghalt. A nagymihályi járásbírószobaton boncoltatta a hullát és a tettesek ellen megindította a bünvádi eljárást.

— Nyilvános nyugtázás. A m. kir. áll. gyermekmenhely Sátoraljaúj helyben elhelyezett ápolójai részére téli ruhákra adakoztak é. p. 10—10 koronát: Szunyoghy Dezső, Dókus Gyula. — 4—4 kor.: Kempinszki Ottóné, Kádár Gyula, Kincsesy Péterné. — 3 kor. Szokolay Emilné. — 2—2 kor. Thuránszky Lászlóné, Meczer Béláné, dr. Besseney Zénó, özv. Lakatos Gyuláné, dr. Somossy András, Molnár Leona, Czibur Bertalan, Bartha Margitka, Ambrózy Nándorné, dr. Nyomarkay Ödönne. Osszesen 55 kor. — Ruhanevetek adakoztak: dr. Haas Bertalané, Török Miksáné, özv. Rosenberg Sámuelné, Székely Elekné, Klein Pál, Schön Sándor, Ambrózy Margit. — Midőn a tisztelt adakozóknak jótékonyágukat ez uton is megköszönöm, szíves tudomásokra hozom, hogy a begyült adományokból 15 gyermek kapott ruhaneműt. Hönseh Dezsóné, telepbizottsági elnök.

— Elfogott körözött betörő. Az élesdi csendőrség megkereste a helybeli rendőrkapitányi hivatalt, hogy lopással gyanusított Szező Sándor iparos gényedet tartóztassa le, ha a városba vetődne. A rendőrség nyomában megindította a nyomozást, melynek során a keresett fiatal embert letartóztatták egy rokonának a Köveshegyen levő lakásán. A csendőrség innen Élesdre szállította az elfogott tettest.

— A Székely-harasi bivalytej jó-sága általában ismeretes. Ezen bivalytejjel készít Balázsoviich Sándor gógy-szerész Sepsiszentgyörgyön 201 szám. a törvényesen védett „Alba”-szappant (ára 1 korona). „Alba”-arckrémét (ára 1 korona 50 fillér), melyeket a szokásos vásári reklám mellőzésével, nyugodt lélekkel ajánlunk a művelt hölgyközönség figyelmébe, mivel semmi ártalmas vegyi terméket nem tartalmaznak s melyekről hazánk első orvosnője dr. gróf Hugonnay Vilma ezt írja: „Az „Alba”-szappan és krém a bőr ápolására, a szepők és más arcisztálatalságok eltávolítására a legjobban ajánlható szerek”. Kaphatók mindenütt.

— Jeles orvosok bizonyítják, hogy csusz és köszvényes betegeiket a híres Zoltán-féle kenőcsrel gyógyították meg s ezért jó azt mindenkinek tudni, hogy ott, hol csusz és köszvényes megbetegedések fordulnak elő, nem kell sok mindenfélével próbálkozni, hanem hozatni kell egy üveg Zoltán-féle kenőcsöt s akkor pár nap alatt meggyógyul a beteg. Egy üveg ily kenőcs ára 2 korona Zoltán Béla gyógyszerárában Budapest, V., Szabadságtér.

— Kertész Tódor műipar áru raktára, Budapest Kristóf-tér. Társasjátékok és a játékasztal kellekai legutolsó újdonság Ping-Pong Fröbel játéka. Játékszerek kis fiúknak és leányoknak. Amateur fényképező készülékek. Csillagó karácsonyfa dísz. Szoba torna eszközök. Koresolyák. Téli sportekkek. Vadász kellekek. Revolverek. Száncengők. Bőrárúk. Dohányzó eszközök. Bronz, porzellán és divatos japán díszmü árúk. Író-asztal kellekek. Finom aczél ollók és kések, borotvák. Háztartási cikkek. Ebédlő asztal kellekek, tréfas tárgyak stb. Mindezekről nagy képes árjegyzéket ingyen és bérmentve küld.

— Dunky fivérek. cs. és kir. udvari fényképészek sátoraljaúj helyi műterme naponta a n. é. k. rendelkezésére áll, Sárospatakon e hó 10-én lesz nyitva; művészi szép képek olcsó árban készülnek.

— Orvosi körökben már rég ismert tény, hogy a Ferencz József keserűviz valamennyi hasonló vizet, tartós hashajtó hatása és említésre méltó kellemes ízénél fogva, már kis adagban is tetemesen felülmulja. Kérjünk határozottan Ferencz József keserűvizet.

— A hírneves Bordás-féle Irén creme, Irén poudert és Irén szappan kapható a készítőnél, Bordás János gyógyszerésznél, Jászberény. Zemplénvármegyei áruhaktár: Szegő Sándor központi áruházában Sátoraljaúj hely. Ara darabonként 1 korona.

— A budapesti áru és értéktözsde köréből. Felhívás. A tíz évig tartott üzlettelenség folytán felgyülemlett vagyon természetes következetességgel keresi a gyümölcsöző elhelyezést és miután a küszöbön álló közgazdasági átalakulás és a nemzeti befektetések a magyar értékek ár-emelkedését okvetlenül magok után fogják vonni. Brünauer és Thein törv. bejegyzett jogosított tőzsdéügynöki cég, (Budapest, V. Akadémia u. 6.) közzé teszi, hogy ezen tőzsdén a hozzá érkezendő megbízások alapján, kereskedelmi törvény, valamint a tőzsdeszabályzatoknak szigorú betartása mellett és kivétel nélkül csakis föltétlenül szolid ügyleteket közvetíteni hajlandó.

Báli selyem

60 krajcártól méterenként, legutolsó újdonságként, megvásárolva a házhoz szállítatik. Gazdag mintaválaszték posta fordultával. HENNEBERG selyemgyáros Zürich.

SZINHÁZ.

** Távozó színtársulati tagok. Komjáthy János színtársulatától — elterjedt hírek szerint — virágvasárnapról megválnak: Kondráth Ilona, Takács Mariska, Magas Béla, Tábori Frida s talán Szénassy György is. A távozó tagokat az igazgató érthető törekvéssel úgy kívánja helyettesíteni, hogy a társulat a veszteséget ne érezze meg.

** Vendégszereplés. Legutóbb Kassán szerződöttes céljából Pintér Dezső vendégszerepelt a „Rákóczi Ferenc fogsága” című színmű címszerepében. Pintér Dezső vendégszerepléséről azonban a kassai lapok mind igen hidegen emlékeztek meg s így Komjáthy János Pintér Dezső tervbe vett szerződötteséről lemondott.

Legujabb.

Lapunk nyomása közben azt a hírt vettük, hogy a helybeli szociáldemokraták lapunk szerkesztőségébe betörni, ott a lap megjelenését meggátolni s a kihordást lehetetlenné tenni akarják. A Zemplén tudvalevően nem áll a Fejérváry-kormány és vazallusai kegyében, azért e kised játékban nem is csodálkozunk.

Minthogy a támadást mintegy jelezték, kellő időben intézkedtünk, hogy semmi fenakadás ne következék be a redakcióban.

Rendőri és csendőri fedezet mellett zárjuk le lapunkat. A hír azonban csak vaklármának bizonyult, mert a munkás osztály is belátja, hogy nem az erőszak, de a törvényes hatalom az egyedüli, a mely őt kiérdemelt jogainak eléréséhez elvezetni képes.

IRODALOM.

Szabadságharcunk történetéhez. A most folyó év tavaszán mult háromszáz éve, Zemplén vármegyében Szerecsen összegyülekeztek az országrendei és a szabad hajduk s Boeckay Istvánt Magyarország fejedelmévé választották; annak pedig a jövő évben lesz háromszáz éves évfordulója, hogy Boeckay hazánk politikai és vallási szabadságát kivívta s azután a hajduságot a róluk ugynevezett hajdu városokban bizonyos kiváltságok adományozása mellett letelepítette. Ez a két nevezetes évforduló arra késztet, hogy pár évvel ezelőtt megjelent s kedvező fogadtatásban részesült műveket: „A szabad hajduk történetét,” melynek első kiadása már elfogyott, második kiadásban bocsássam közre. A könyv tiszta jövedelme a Boeckay-szobor alapjára fog fog fordítani. Előfizetést nem fogadok el. Megrendelhető bármely könyvkereskedés útján. Ara 3 korona. Sátoraljaúj hely, 1905. december hó. Dudás Gyula, a „Szabad hajduk” c. mű szerzője.

A Gyakorlati Közigazg. Könyvtár és Döntvénytár folyó évi dec. 1-én kiadott 23. számának főlapján igen érdekes és tanulságos feleleteket olvasunk a községi és körjegyzők, valamint a rendszerezett segédjegyzők fizetés kiegészítése, az iparrendélyek területi hatálya (polemia), a postamesternői kvalifikáció, a régi és új iparigazolványok kérdéseiben. A „Könyvtári részben” dr. Perger Kálmán nagyszombati főszolgabíró befejezéséhez közeledik „A képviselőtestület szervezése és a tisztújítás kis- és nagyközségekben” című művének. — A következő 24-ik számmal be lesz fejezve a „Gyakorlati Közigazgatási Könyvtár és Döntvénytár” ezen egész első évfolyama és erre való tekintettel a „Döntvénytári rész” két minisztertanácsi határozat közlésével (Határozat megsértésével elkövetett sertescsempészet és megvesztegés, valamint az erdőőr orrvadászati ügyében való hatáskör kérdésében) befejezést nyer és megkezdődik „A Közigazgatási Döntvénytár” 1905. évi első évfolyamához való pontos és kimerítő tartalomjegyzék közlése és pedig az „Ügyesportos tárgymutatóval.” A befejező füzetben a „Betűrendes” tárgymutató lesz közölve. Előfizetési ára egész évre 12 korona, félévre 6 kor., negyedévre 3 kor., 1 óra egy kor. Legeélszerűbb az előfizetési díjakat a szerkesztő és kiadó: dr. Dolnecz József ügyvéd. Budapest, VIII. József-körút 74. sz. a. címére küldeni.

IPAR ÉS KERESKEDELEM.

Az O. M. K. E. választmányi ülése. Az Országos Magyar Kereskedelmi Egyesülés december 3-án vasárnap tartotta meg választmányi ülését, a nagyszámban megjelent választmányi tagok élénk érdeklődése mellett. Az ülésen Sándor Pál elnökölt. A dr. Lévy Béla által előterjesztett főtitkári jelentést a választmány helyesléssel vette tudomásul; ugyancsak helyesléssel fogadta az Egyesülés legközelebbi munkaprogramjára vonatkozó előterjesztéseket, melyek közül kiemeljük a városi közegetvámok ügyét. Beck Géza titkár jelentette ezután, hogy a legutóbbi választmányi ülés óta, az Egyesülés tagjainak száma 1122 taggal szaporodott. Az Egyesületnek a menetrendi ügyekre, a tarifális és menetdíj kedvezményekre, valamint a gyorsvonatokon létesítendő III. osztályú kocsikra, posta és távirat reformok s a telefon ügyére vonatkozó működését és eredményeit is tudomásul vette a választmány.

Felelős szerkesztő és laptulajdonos:

Éhler Gyula.

Kifogástalanságért teljes anyagi felelősség.

1 és 2 éves szőlőoltványok.

Hanak Kolos kir. táblabíró, aki a Ripáriát az állam csálai telepéről kapta, abszolút szokványyszerű oltványokat ad igen olcsó árban,

2 éves bámulatosan erősek, pótlásra is kiválóan alkalmasak, 2-ik évben teljesen terem, Furmint, Leányka, Rizling, ezre 92 forint.

1 éves rendkívül erősek, Furmint, Hárslevelű, Ezerjő, Leányka, Semillon, Sauvignon, Viktória, Calábriai, Malinger, Ch. Nantes, Ch. tokaji, M. Alexander, M. pinczes black, ezre 90 forint.

2 éves szépségihibás oltványok szokványyszerű forradással, 4 világos beérett szemmel, jó gyökérrel, csak épen nem olyan feltűnően erősek, mint a fenti 2 évesek. 95% biztos megeredéssel és jó tőkével. Hárslevelű, Erdei, M. Alexander, Ch. rózsza, Ch. Nantes, Malinger, M. pinczes black, Viktória, ezre csak 70 forint.

Gyönyörű II. o. oltványok, olyan kitűnő minőségben 1 és 2 évesek a fenti összes fajokban, hogy írásbeli jótállás vállalattal 80% nak kifogástalan töke adásáért, úgy hogy ezen alul ószszel ingyen pótoltnak,

ezre csak 40 forint.

Abasár, Heves megye.

Hanak kir. táblabíró szőlőuradalma:

TÓTH SÁNDOR,
szől. intéző.

Tk. 2511/1904. szám.

Árverési hirdetményi hivat.

A nagymihályi kir. járásbírósg mint telek-könyvi hatóság közhírré teszi, hogy a nagymihályi Önszegélyző egyesület mint szövetkezet végrehajthatóan, Ádám Jánosné szül. Zubkó Anna végrehajtást szenvedő elleni 1450 kornna tők-követelés és járuléka iránti végrehajtási ügyében a nagymihályi kir. járásbírósg területén lévő, a nátafalvai 122. sz. tjkben 933-935/a, 1052-1053/a, 1233/a, 1343/a, 1534-1535/a, 1655/a hr. számok alatt felvett s B. 6. sorsz. a. Ádám Jánosné szül. Zubkó Anna nevében álló ingatlanokra 608 korona, továbbá a nátafalvai 252. sz. tjkben 413-415/a. hrsz. alatt felvett belső-ségből B. 1. sorsz. alatt fent nevezett végrehajtást szenvedő nevében álló illetőségre 748 korona, továbbá a nátafalvai 374. sz. tjkben 786-787. hrszám alatt felvett legelőből B. 38. sorsz. alatt fenti végrehajtást szenvedő nevében álló illetőségre 1 korona ezennel megállapított kikialtási árban elrendelte és hogy a fennebb megjelölt ingatlanok az **1905. évi december hó 13-ik** napjának d. e. 9 órájkor Nátafalva község bírójának házában megtartandó nyilvános árverésen a megállapított kikialtási áron alól is eladtni fog.

A nátafalvai 374. számú tjkvi jutalékra árverelni szándékozók tartoznak az ingatlan becsárának 10%-át vagyis 10 fillért készpénzben, vagy az 1881. évi LX. törvényezik 42. §-ában jelzett árfolyammal számított és az 1881. évi november hó 1-én 3333. szám alatt kelt igazságügyi-ministeri rendelet 8. §-ában kijelölt óvadékképes értékpapírban a kiküldött kezéhez letenni, avagy az 1881. LX. t.-cz. 170. §-a értelmében a bánatpénznek a bíróságnál előleges elhelyezéséről kiállított szabályszerű elismervényt átszolgáltatni.

A többi ingatlanra árverezni szándékozók pedig tartoznak ezen ingatlanok becsárának 10%-át, vagyis 60 kor. 80 fillért és 74 kor. 80 fillért készpénzben, vagy óvadékképes értékpapírban letenni. A bánatpénzül letett értékpapírokat tartozik a vevő az árverés jogetőre emelkedésétől számított 30 nap alatt az ingatlan becsárának 10%-át tevő készpénzzel kicsérélni, minek elmulasztása a 10-ik pont jogkövetkezményét vonja maga után. A bánatpénz lefizetésének kötelezettsége alól azonban a Kisbirtokosok Országos Földhitelintézete, ha az árverezők sorába akar lépni, az 1887. XXVI. t.-cz., illetőleg az Osztrák-Magyar Bank jelzálog hitelosztálya alapszabályainak ezen törvényben beczikelyezett 11. §. f) pontja értelmében fölmentetik.

Kir. járásbírósg, mint tki hatóság, Nagymihályban, 1905. évi október hó 6. napján.

Garbinszky, kir. albiró.

Faarverési hirdetmény.

Az erdőhorvátii volt urbéres birtokosság 20.34 kat. hold területen álló 2621 m³-re becsült tölgyfa tömegét Erdőhorvátiban a község házában folyó évi **december hó 13-án d. e. 9 óra** kor megtartandó szóbeli árverés útján eladja.

A becsérték 13840 korona, a leteendő bánatpénz ezen összeg 10%-a.

Az árverési és kihasználási feltételek megtekinthetők a sátoraljaujhelyi m. kir. járási erdőgondnokságnál s Erdőhorvátiban az urbéres elnökénél.

Urbéres elnökség.

14.896. sz. 1905.

Temesvári vásár-hirdetés.

Az ideai temesvári szt. Miklós országos vásár

folyó évi december hó 14-től bezárólag december hó 18-ig fog megtartatni. Mindenféle állat felhajtása az országos vásárra december hó 14-től csütörtökön reggel 5 órától kezdve meg van engedve.

Temesvárott, 1905. évi november hó 22-én.

A városi főkapitányságtól:
Bandl Rezső, főkapitány.

BUTORGYÁR! MAJOROS GYULA asztalos-mester.

Első zemplénmegyei gőzerőre berendezett asztalos műhely
Raktár: Gyár:
Kazinszy-utca. Sátoraljaujhely. Csörgői-ut 737.
(saját ház.)

Tisztelettel van szerencsém a n. é. közönség b. tudomására hozni, hogy gőzerőre berendezett

butor-gyáramban

a kor igényeinek teljesen megfelelő butorokat gyártok. Raktáron tartok háló, ebédlő, szalon és uri szoba berendezéseket. Bárminemű asztalos munkát a legrövidebb idő alatt készítek.

Kérem a nagyérdemű közönség b. pártfogását

kiváló tisztelettel

Majoros Gyula,
asztalos mester.

ÉRTESETÉS.

Van szerencsém a n. é. közönség n. b. tudomására hozni, hogy mindenemű ingatlanok vételét — eladását — bérbeadását, avagy bérbevételét a legelőnyösebb feltételek mellett s a legrövidebb idő alatt közvetítem.

Jóhírnevű vendéglőmben kitűnő asztali bor 34 krtól 40 krig, továbbá valódi hegyaljai számoredni 1 frt 20 krtól 1 frt 60 krig hapható.

Weinberger Manó.
Sajuhely. Korona-u.

1228/1905. szám.

Versenyárgyalási hirdetmény.

A m. kir. földmivelésügyi minister ur rendeletére a ladmóczi 4. számú bodrogi átvágáson lévő hid helyreállítási munkálataihoz szükséges 31.818 m³ kifaragott fenyőfa, — 60 darab, darabonkint 4.00 méter hosszú 3.30 cm. széles fenyődeszka és 7.96 m³ kifaragott különböző méretű tölgyfa anyag szállítására nézve a sátoraljaujhelyi m. kir. folyam-mérnöki hivatal helyiségében 1905. évi december hó 28-án d. e. 9 órakor zárt ajánlati versenytárgyalás fog tartatni.

Az ajánlatok a hivatalhoz az 1905. évi december hó 28-ik napjának d. e. 9 órájáig nyújtandók be.

Az ajánlati egyéb feltételek, a kötetendő szerződés tervezete és annak kiegészítő részei a hivatalos órák alatt a sátoraljaujhelyi m. kir. folyam-mérnöki hivatalban megtekinthetők és ott a használandó ajánlati minta is megszereshető.

Sátoraljaujhely, 1905. december hó 8-án.

M. kir. folyam-mérnöki hivatal.

Legalább 5 korona napikereset!

Házimunka kötő-géptársaság

részére keresünk, mindkét nembeli egyéneket gépeinken való kötésre. Egyszerű és gyors munka, egész éven át otthon. — Előismeretek nem szükségesek, távolság nem határoz, a munkát mi értékesítjük.

Házimunka-kötőgép-társaság
Thos. H. Whittick és Társa
Prág, Petersplatz 7-177.

Eladó.

A Kazinczy-utca 534. a/b. számú két ház, gyümölcsös-kert és szőlő szabad kézből eladó.

Fölvilágosítás ugyanott a tulajdonosnál szerezhető.

A leghasznosabb karácsonyi ajándékok az eredeti SINGER Varrógépek.

megvásárolhatók mind azon üzletekben, amelyek ezen cégtáblával vannak ellátva.

Singer Co. Varrógép Részv. Társ.

Sátoraljaujhelyben: Fő-utca 493.

1905. deczember hó 31-ig! Nagy karácsonyi alkalmi vásár! 1905. deczember hó 31-ig!
Szegő Sándor diyatáruházában **Sátoraljaujhely, Fötér.**

Több mint 500 drb. most érkezett selyem, gyapju és flanell blous ujdonságok.

Alkalmi árban: Férfi és női fehéreneműek, nyakkendők, keztü, harisnya és zsebkendők, női és gyermek kötények, angol aljak, pongyolák, elegáns jouponok, övek, ridikülök, valódi amerikai fűzők, csipke, szalag, ruhadíszek, SZÖRME- és JÁGER árú óriási választékban.

Kézimunkák helyszűke miatt mélyen áron alul!

Kizárólagos ujdonságok.

Az összes cikkek ez idénről valók.

Vezérszó: Minden darab szappan a Schicht névvel, tiszta és ment káros alkatrészekből.

Schicht-szappan!

(„Szarvas“ vagy kulcsszappant)

a legjobb és használatban a legolcsóbb, minden ruhanemű és mosási módszer részére.

Jótállás:

25.000 koronát fizet Schicht György cég Aussigban bárkinek aki bebizonyítja, hogy szappana a „Schicht“ névvel, valamely káros keveréket tartalmaz.

Törlesztéses kölcsön.

Értesítjük a t. cz. közönséget, hogy Sátoraljaujhelyben és nagyobb vidéki városokban levő házakra, továbbá földbirtokokra 10—70 évig terjedő

törlesztéses kölcsönöket

eszközlünk.

Az ide vonatkozó közelebbi felvilágosítások hivatalos helyiségünkben megszerezhetők.

Sátoraljaujhelyi Polgári Takarékpénztár
és Hitelegylet.

EGY

HÓNAPIG

TELJESEN INGYEN!

A ki már most beküldi — ha csak egy hónapra is — az előfizetési összeget AZ UJSÁG politikai napilapra, annak egész deczember havában teljesen ingyen küldi meg a kiadóhivatal a legjobb magyar lapot: AZ UJSÁG-ot. Előfizetési árak: Egy hónapra 2 korona 40 fillér, három hónapra 7 korona. AZ UJSÁG gyönyörű kiállítású naptárát minden előfizető díjtalanul kapja meg. **GYÖNYÖRŰ HUSVÉTI ALBUM!** Megrendelési cím: AZ UJSÁG kiadóhivatala, Budapest, Kerepesi-ut 54. szám.

MONTIGNOSO GRÓFNŐ, volt szász trónörökös emlékiratait most közli AZ UJSÁG. — Ujjonnan belépő előfizetők külön levonatban megkapják ennek a szenzációs emlékiratnak eddig megjelent részét.